

Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (piąta izba)

z dnia 9 września 2014 r. *

Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 — Pojęcie „bezsportnych roszczeń pieniężnych” — Postępowanie upadłościowe — Niepochodzący od sądu tytuł egzekucyjny dotyczący spornego roszczenia — Wniosek o wszczęcie egzekucji z masy upadłości na podstawie takiego tytułu — Sytuacja nieobjęta zakresem zastosowania rozporządzenia nr 1896/2006 — Oczywisty brak właściwości Trybunału

W sprawie C-488/13

mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Okryžen syd – Tyrgowiszte (Bułgaria) postanowieniem z dnia 2 września 2013 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 9 września 2013 r., w postępowaniu:

Pyrwa Investicionna Banka AD,

UniKredit Bułbank AD,

Sijk Faundejszyn LLS,

przeciwko

Eyr Propyrty Dewelopmynt – w nesystojatelnost AD,

Sindik na Eyr Propyrty Dewelopmynt – w nesystojatelnost AD,

przy udziale:

Nacionaľna agencija za prichodite,

Aset Menidźmynt EAD,

Oľ Sijk Byłgarija OOD,

Si Dźi Ef – akcionerna obsztnost AD,

Siłwyr Bijcz EAD,

Rudersdaľ EOOD,

Kota Enerdźi EAD,

Czawdar Angelow Angelow,

* Język postępowania: bułgarski.

TRYBUNAŁ (piąta izba),

w składzie: T. von Danwitz (sprawozdawca), prezes izby, E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby i C. Vajda, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Pyrwa Inwesticionna Banka AD przez I. Dermendźiewa, adwokat,
- w imieniu UniKredit Bułbank AD przez M. Fezlijską, A. Kaziniego oraz L.K. Champarcumjana,
- w imieniu Sijk Faundejszyn LLS przez Z. Tomowa, adwokat,
- w imieniu Eyr Propyrty Dewełopmynt – w nesystojatełnost AD przez M.G. Nakowa, adwokat,
- w imieniu syndik na Eyr Propyrty Dewełopmynt — w nesystojatełnost AD przez G.J. Kol’owską,
- w imieniu Aset Menidźmynt EAD przez D. Janakiewa, adwokat,
- w imieniu Oł Sijz Byłgarija OOD przez V. Skoczewa, adwokat,
- w imieniu Siłwyr Bijcz EAD przez D. Janakiewa, adwokat,
- w imieniu Rudersdał EOOD przez W. Goszewa, adwokat,
- w imieniu Kota Enerdźi EAD przez M. Nikołową, adwokat,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez S. Petrową oraz M. Wilderspina, działających w charakterze pełnomocników,

postanowiwszy, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, orzec w formie postanowienia z uzasadnieniem, zgodnie z art. 53 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem,

wydaje następujące

Postanowienie

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz.U. L 399, s. 1).
- 2 Wniosek ten został przedstawiony w ramach sporu między Pyrwa inwesticionna banka AD, UniKredit Bułbank AD i Sijk Faundejszyn LLS a Eyr Propyrty Dewełopmynt – w nesystojatełnost AD i syndik na Eyr Propyrty Dewełopmynt – w nesystojatełnost AD dotyczącego postępowania upadłościowego wszczętego względem Eyr Propyrty Dewełopmynt – w nesystojatełnost AD.

Ramy prawne

Prawo Unii

- 3 Zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1896/2006 celem tego rozporządzenia jest „uproszczenie, przyspieszenie i ograniczenie kosztów postępowania sądowego w sprawach transgranicznych dotyczących bezspornych roszczeń pieniężnych, poprzez ustanowienie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty”.
- 4 Artykuł 2 tego rozporządzenia, zatytułowany „Zakres zastosowania”, stanowi:
- „1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do transgranicznych spraw cywilnych i handlowych, bez względu na rodzaj sądu lub trybunału. Nie ma ono zastosowania w szczególności do spraw skarbowych, celnych lub administracyjnych, ani dotyczących odpowiedzialności państwa za działania i zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej (*acta iure imperii*).
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do spraw dotyczących:
- [...]
- b) upadłości, postępowania związanego z likwidacją niewypłacalnych spółek lub innych osób prawnych, postępowań pojedynczych, układow oraz innych analogicznych postępowań;
- [...]”.
- 5 Artykuł 3 wspomnianego rozporządzenia definiuje sprawy transgraniczne w następujący sposób:
- „1. Do celów niniejszego rozporządzenia przez sprawę transgraniczną należy rozumieć sprawę, w której przynajmniej jedna ze stron ma miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie sądu rozpoznającego sprawę.
2. Miejsce zamieszkania ustala się zgodnie z art. 59 i 60 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1 [– wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 4, s. 42]).
3. Charakter sprawy jako sprawy transgranicznej jest oceniany według stanu z daty wniesienia pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem”.
- 6 Artykuł 21 tego rozporządzenia, zatytułowany „Wykonanie [Egzekucja]”, stanowi w ust. 1 akapit pierwszy:
- „Bez uszczerbku dla przepisów niniejszego rozporządzenia, postępowanie wykonawcze [postępowanie egzekucyjne] podlega prawu państwa członkowskiego wykonania”.
- 7 Artykuł 26 rozporządzenia nr 1896/2006, zatytułowany „Stosunek do krajowego prawa procesowego”, stanowi:
- „Wszelkie zagadnienia proceduralne, które nie są uregulowane w niniejszym rozporządzeniu, podlegają prawu krajowemu”.

Prawo bułgarskie

Konstytucja

- 8 Artykuł 5 ust. 4 konstytucji stanowi:

„Umowy międzynarodowe ratyfikowane w trybie określonym w konstytucji, które zostały ogłoszone i weszły w życie w odniesieniu do Republiki Bułgarii, stanowią część krajowego porządku prawnego. Mają one pierwszeństwo przed sprzecznymi z nimi normami ustawodawstwa krajowego”.

Ustawa o handlu

- 9 Artykuł 717n Tyrgowski zakon (ustawy o handlu, zwanej dalej „TZ”) stanowi:

„W wypadku sprzedaży nieruchomości, która została obciążona hipoteką przez dłużnika w celu zabezpieczenia długu osoby trzeciej, syndyk wysyła wierzycielowi hipotecznemu zawiadomienie o wyznaczeniu terminu sprzedaży. Kwota należna wierzycielowi hipotecznemu zostaje zatrzymana przez syndyka, który wypłaca ją wierzycielowi po przedstawieniu tytułu wykonawczego odnoszącego się do jego wierzytelności”.

Kodeks postępowania cywilnego

- 10 Artykuł 417 Graždanski procesualen kodeks (kodeksu postępowania cywilnego, zwanego dalej „GPK”) stanowi:

„Powód może wnieść o wydanie nakazu zapłaty także w wypadku, gdy wierzytelność, niezależnie od jej wysokości, jest oparta na:

- 1) akcie organu administracji, w odniesieniu do którego o dopuszczalności egzekucji rozstrzygają sądy cywilne;
- 2) dokumencie księgowym lub wyciągu z ksiąg rachunkowych, który stwierdza wierzytelność organu państwowego, gminy lub banku;
- 3) akcie notarialnym, ugodzie lub innej umowie z podpisami notarialnie poświadczonymi w odniesieniu do wymienionych w nich zobowiązań pieniężnych lub zobowiązań do świadczenia innych rzeczy zamiennych oraz zobowiązań do wydania określonych rzeczy;

[...]”.

- 11 Artykuł 418 GPK stanowi:

„1. W wypadku gdy do pozwu wniesionego w postępowaniu nakazowym załączono dokument określony w art. 417, na którym jest oparta wierzytelność, wierzyciel może wnieść do sądu o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności i o wydanie tytułu wykonawczego.

2. Tytuł wykonawczy wydaje się po zbadaniu przez sąd, czy dokument spełnia wymogi formalne i czy wykazuje on podlegającą egzekucji wierzytelność należną od dłużnika. W celu wydania tytułu wykonawczego sąd nanosi odpowiednią wzmiankę na przedstawionym dokumencie i na nakazie zapłaty.

3. W wypadku gdy zgodnie z przedstawionym dokumentem wymagalność wierzytelności jest uzależniona od spełnienia świadczenia wzajemnego lub od nastąpienia innego zdarzenia, spełnienie świadczenia wzajemnego lub wystąpienie tego zdarzenia należy wykazać dokumentem urzędowym lub dokumentem pochodzącym od dłużnika.

4. Na postanowienie oddalające w całości lub w części wnioski o wydanie tytułu wykonawczego powód może wnieść zażalenie w terminie jednogodniowym liczonym od dnia ogłoszenia postanowienia. Odpisu zażalenia nie doręcza się.

[...]”.

Ustawa o aktach normatywnych

- 12 Artykuł 46 Zakon za normatiwnite aktowe (ustawy o aktach normatywnych, zwanej dalej „ZNA”) dotyczący wykładni aktów normatywnych stanowi:

„1. Przepisy aktów normatywnych stosuje się zgodnie z ich dokładnym znaczeniem, a jeśli są one niejasne, dokonuje się ich wykładni w sposób, który najbardziej odpowiada innym przepisom, celowi interpretowanego aktu i ogólnym zasadom prawa Republiki Bułgarii.

2. Jeśli akt normatywny nie zawiera pełnej regulacji, do wypadków w nim nieuregulowanych stosuje się przepisy odnoszące się do podobnych wypadków, jeśli jest to zgodne z celem aktu. W wypadku gdy brakuje takich przepisów, stosunki prawne są regulowane przez ogólne zasady prawa Republiki Bułgarii. [...]”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 13 Okryžen syd – Tyrgowiszte (sąd okręgowy w mieście Tyrgowiszte) właściwy w sprawach upadłościowych postanowieniem z dnia 30 maja 2011 r. ogłosił upadłość Eyr Propyrty Dewełopmynt – w nesystojatełnost AD i postanowieniem z dnia 15 czerwca 2012 r. nakazał zajęcie rzeczy wchodzących w skład masy upadłości oraz ich spieniężenie.
- 14 Sindik na Eyr Propyrty Dewełopmynt – w nesystojatełnost AD (syndyk masy upadłości wyznaczony w ramach postępowania upadłościowego wszczętego względem Eyr Propyrty Dewełopmynt – w nesystojatełnost AD) przystąpił do sprzedaży kilku nieruchomości wchodzących w skład wspomnianej masy upadłości i obciążonych hipotekami na rzecz Pyrwa inwesticionna banka AD (zwanej dalej „Pyrwa inwesticionna banka”). Owe hipoteki zostały ustanowione w celu zabezpieczenia umów kredytowych zawartych między Pyrwa inwesticionna banka a podmiotami trzecimi, to jest Port Investmynt Dewełopmynt – Byłgarija 2 EAD oraz Aset Menidžmynt EAD.
- 15 Pyrwa inwesticionna banka jest uprawniona z tytułu kilku niepochodzących od sądu tytułów egzekucyjnych dotyczących wierzytelności związanych z owymi kredytami hipotecznymi. Spółka ta złożyła na podstawie art. 717n TZ wnioski o przeprowadzenie tymczasowej i natychmiastowej egzekucji wierzytelności wynikających z owych tytułów na podstawie art. 417 GPK i 418 GPK. Wniosła ona o wypłacenie jej ceny uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości wchodzących w skład masy upadłości. Ponieważ owe wierzytelności były kwestionowane, w szczególności przez spółki będące dłużnikami, syndik na Eyr Propyrty Dewełopmynt – w nesystojatełnost AD wniósł do sądu odsyłającego o wydanie orzeczenia w przedmiocie, między innymi, przesłanek stosowania art. 717n TZ, w sytuacji gdy wniesiono o wypłatę spornej wierzytelności z masy upadłości.

- 16 Według sądu odsyłającego wniosek ten podnosi w istocie kwestię, czy wypłata z masy upadłości zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w art. 717n TZ może być uznana za zgodną z prawem, jeżeli dotyczy spornej wierzytelności, w odniesieniu do której udzielono zezwolenia na prowadzenie tymczasowej i natychmiastowej egzekucji na podstawie tytułów egzekucyjnych nie pochodzących od sądu.
- 17 W tym względzie sąd ten wskazuje na wyrok Konstitutionen syd (trybunału konstytucyjnego) z dnia 2 października 2012 r. (sprawa nr 4/2012), który potwierdził zgodność z konstytucją art. 417 GPK i 418 GPK, upoważniając banki do prowadzenia natychmiastowej egzekucji na podstawie wyciągu z rachunku kredytowego. Badanie, które przeprowadził Konstitutionen syd, zostało według sądu odsyłającego dokonane w odniesieniu do rozporządzenia nr 1896/2006 ze względu na fakt, że rozporządzenie to stanowi część wewnętrznego prawa krajowego i zgodnie z art. 5 ust. 4 konstytucji przysługuje mu pierwszeństwo przed normami krajowymi, które są sprzeczne z zasadami prawnymi i rozwiązaniami określonymi w rozporządzeniu.
- 18 Sąd odsyłający uważa, że badanie prawa krajowego wskazuje na istnienie luki prawnej ze względu na to, że art. 717n TZ nie przewiduje wypadku, w którym wniosek złożony na podstawie tego przepisu jest kwestionowany. Według tego sądu art. 46 ust. 2 ZNA zobowiązuje go, w wypadku gdy ustalono taką lukę, do wzięcia pod uwagę systematyki ustawy i ogólnych zasad prawa w celu wydania orzeczenia w przedmiocie wniosku, który rozpatruje. Rozporządzenie nr 1896/2006 – nawet jeśli dotyczy ono wyłącznie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty – jest według wspomnianego sądu jedynym uregulowaniem, którego rozwiązania normatywne są, ze względu na ich przedmiot, wystarczająco bliskie charakterowi rozpatrywanego przez niego sporu. Rozporządzenie to określa według sądu odsyłającego odpowiednie przepisy i zasady, aby udzielić odpowiedzi na pytanie dotyczące konfliktu istniejącego między indywidualnym postępowaniem egzekucyjnym a postępowaniem upadłościowym.
- 19 Zgodnie z art. 5 ust. 4 konstytucji wspomniane rozporządzenie stanowi według sądu odsyłającego część prawa krajowego. Należy zatem wziąć je pod uwagę w ramach wykładni ogólnych zasad prawa i określenia systematyki ustawy.
- 20 W powyższych okolicznościach Okryžen syd – Tyrgowiszte postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:
- „1) Jak należy interpretować kryterium bezsporności roszczenia pieniężnego podlegającego egzekucji w świetle motywu 6 i art. 1 rozporządzenia [nr 1896/2006]?
  - 2) Czy w wypadkach, w których krajowe przepisy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na terytorium którego prowadzona jest egzekucja roszczenia pieniężnego, nie regulują, czy nakaz egzekucyjny [nakaz zapłaty] ma zastosowanie do roszczenia pieniężnego w postępowaniu upadłościowym, które zostało wszczęte wobec osoby, z której majątku prowadzona jest egzekucja, ustanowiony w art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia [nr 1896/2006] zakaz należy interpretować ściśle i czy ma on obowiązywać tylko wobec podlegających egzekucji spornych roszczeń pieniężnych, czy też zakaz ten odnosi się również do podlegających egzekucji bezspornych roszczeń pieniężnych?
  - 3) Czy art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia [nr 1896/2006], zgodnie z którym nie ma ono zastosowania do spraw dotyczących upadłości, postępowania związanego z likwidacją niewypłacalnych spółek lub innych osób prawnych, postępowań pojedynczych, układow oraz innych analogicznych postępowań, należy interpretować w ten sposób, że ograniczenie to dotyczy tylko wszczęcia przywołanych postępowań, czy też ograniczenie to obejmuje również cały przebieg postępowań zgodnie z etapami postępowania przewidzianymi w krajowej regulacji danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej?

- 4) Czy zgodnie z doktryną pierwszeństwa prawa wspólnotowego i w wypadku luki w krajowej regulacji państwa członkowskiego Unii Europejskiej sąd krajowy tego państwa członkowskiego, przed którym wszczęto postępowanie upadłościowe przeciwko osobie, z której majątku prowadzona jest egzekucja, może na podstawie motywu 10 i art. 26 rozporządzenia w drodze wykładni wydać wyrok odmienny i sprzeczny z podstawowymi zasadami rozporządzenia?”.

W przedmiocie właściwości Trybunału

- 21 Zgodnie z art. 1 rozporządzenia nr 1896/2006 ustanawia ono postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty w sprawach transgranicznych dotyczących bezspornych roszczeń pieniężnych.
- 22 Z postanowienia odsyłającego wynika, że postępowanie główne nie dotyczy ani postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty określonego w rozporządzeniu nr 1896/2006, ani egzekucji europejskiego nakazu zapłaty wydanego na podstawie tego rozporządzenia, lecz dotyczy egzekucji nie pochodzącego od sądu tytułu egzekucyjnego, w odniesieniu do którego w ramach postępowania upadłościowego wniesiono o przeprowadzenie tymczasowej i natychmiastowej egzekucji na podstawie prawa krajowego.
- 23 Oczywiste jest zatem, że rozpatrywana w postępowaniu głównym sytuacja nie jest objęta zakresem stosowania rozporządzenia nr 1896/2006, o którego wykładnię wniósł sąd odsyłający.
- 24 Z postanowienia odsyłającego wynika zaś, że poprzez swoje pytania sąd odsyłający wniósł o wykładnię rozporządzenia nr 1896/2006, aby wypełnić lukę, której istnienie sąd ten stwierdził w ustawodawstwie krajowym mającym zastosowanie do sytuacji nieobjętej zakresem zastosowania tego rozporządzenia, takiej jak sytuacja rozpatrywana w postępowaniu głównym.
- 25 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 94 lit. c) regulaminu postępowania przed Trybunałem wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym powinny zawierać omówienie powodów, dla których sąd odsyłający rozpatruje kwestię wykładni lub ważności określonych przepisów prawa Unii, jak również związku, jaki dostrzega on między tymi przepisami a uregulowaniami krajowymi, które znajdują zastosowanie w postępowaniu głównym. Omówienie to, podobnie jak związane omówienie istotnych okoliczności faktycznych sprawy wymagane zgodnie z art. 94 lit. a) wspomnianego regulaminu postępowania, powinno umożliwić Trybunałowi zbadanie, oprócz dopuszczalności wniosku, jego właściwości do udzielenia odpowiedzi na zadane pytanie (wyrok Siragusa, C-206/13, EU:C:2014:126, pkt 19).
- 26 Ponadto Trybunał nie jest w zasadzie właściwy, aby odpowiedzieć na pytanie prejudycjalne, jeżeli jest oczywiste, że przepis prawa Unii przedstawiony do jego interpretacji nie może znaleźć zastosowania (zob. podobnie wyrok Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona, C-139/12, EU:C:2014:174, pkt 41 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 27 Jednak w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której okoliczności faktyczne nie są objęte zakresem zastosowania przepisów prawa Unii, o których wykładnię wniesiono, Trybunał jest właściwy do orzekania w przedmiocie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, jeśli prawo krajowe odsyła do treści rzeczonych przepisów prawa Unii w celu ustalenia norm mających zastosowanie do sytuacji czysto wewnętrznej dla danego państwa członkowskiego (zob. w szczególności wyroki: Poseidon Chartering, C-3/04, EU:C:2006:176, pkt 15; ETI i in., C-280/06, EU:C:2007:775, pkt 22, 26; Salahadin Abdulla i in., C-175/08, C-176/08, C-178/08 i C-179/08, EU:C:2010:105, pkt 48; Cicala, C-482/10, EU:C:2011:868, pkt 17; Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, pkt 45; a także Romeo, C-313/12, EU:C:2013:718, pkt 21).

- 28 Istnieje bowiem określony interes Unii w tym, by celem uniknięcia przyszłych rozbieżności w wykładni przepisy lub pojęcia przejęte z prawa Unii były interpretowane w sposób jednolity, jeżeli ustawodawstwo krajowe dostosowuje się w zakresie rozwiązań sytuacji nieobjętych zakresem stosowania danego aktu Unii do rozwiązań przyjętych przez ten akt, w celu zapewnienia identycznego traktowania sytuacji wewnętrznych i sytuacji regulowanych prawem Unii, bez względu na warunki, w jakich mają być stosowane przepisy lub pojęcia przejęte z prawa Unii (zob. w szczególności wyroki: *Salahadin Abdulla i in.*, EU:C:2010:105, pkt 48; *SC Volksbank România*, C-602/10, EU:C:2012:443, pkt 87, 88; *Nolan*, EU:C:2012:638, pkt 46; *Allianz Hungária Biztosító i in.*, C-32/11, EU:C:2013:160, pkt 20, 21; a także *Romeo*, EU:C:2013:718, pkt 22).
- 29 Tak jest, w przypadku gdy rozpatrywane przepisy prawa Unii znalazły zastosowanie do takich sytuacji poprzez prawo krajowe w sposób bezpośredni i bezwarunkowy (wyroki: *Cicala*, EU:C:2011:868, pkt 19; *Nolan*, EU:C:2012:638, pkt 47; *Romeo*, EU:C:2013:718, pkt 23). Natomiast nie jest tak, w wypadku gdy przepisy prawa krajowego pozwalają sądowi krajowemu na odstąpienie od przepisów prawa Unii w rozumieniu nadanym im przez Trybunał (zob. podobnie wyroki: *Kleinwort Benson*, C-346/93, EU:C:1995:85, pkt 16, 18; *Romeo*, EU:C:2013:718, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 30 W niniejszym wypadku sąd odsyłający wskazuje na art. 46 ust. 2 ZNA w związku z art. 5 ust. 4 konstytucji i wyjaśnia powody, dla których uważa on, że wykładnia przepisów rozporządzenia nr 1896/2006 w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym, która nie jest objęta zakresem stosowania tego rozporządzenia, jest niezbędna dla celów rozstrzygnięcia sporu, który rozpatruje. Otóż przedstawienie owych powodów nie pozwala Trybunałowi na stwierdzenie, że jest on właściwy, aby udzielić odpowiedzi na pytania prejudycjalne.
- 31 Artykuł 5 ust. 4 konstytucji stanowi, że „umowy międzynarodowe ratyfikowane w trybie określonym w konstytucji, które zostały ogłoszone i weszły w życie w odniesieniu do Republiki Bułgarii, stanowią część krajowego porządku prawnego [i że] mają one pierwszeństwo przed sprzecznymi z nimi normami ustawodawstwa krajowego”. Norma ta nie odsyła zatem do przepisów rozporządzenia nr 1896/2006 wskazanych w pytaniach prejudycjalnych, lecz określa wyłącznie, zgodnie z jej brzmieniem, zasadę odnoszącą się do hierarchii istniejącej między prawem międzynarodowym a prawem krajowym.
- 32 Jeśli chodzi o art. 46 ust. 2 ZNA, odsyła on w sposób ogólny do „ogólnych zasad prawa Republiki Bułgarii”, a nie w sposób szczegółowy do przepisów rozporządzenia nr 1896/2006, których dotyczą wspomniane pytania prejudycjalne. O ile sąd odsyłający wskazuje, że ów przepis ZNA rozpatrywany w związku z art. 5 ust. 4 konstytucji dotyczy także prawa Unii, o tyle nie wyjaśnił on wcale, w jaki sposób owe przepisy prawa bułgarskiego odsyłają w rzeczywistości do przepisów tego rozporządzenia, aby uregulować sytuacje nieobjęte zakresem zastosowania rozporządzenia nr 1896/2006 w celu zapewnienia identycznego traktowania sytuacji wewnętrznych i sytuacji regulowanych prawem Unii.
- 33 Co się tyczy orzeczenia *Konstitutionen syd*, wspomnianego w pkt 17 niniejszego postanowienia, do którego odnosi się w tym kontekście sąd odsyłający, z postanowienia odsyłającego nie wynika w żaden sposób, aby wspomniane orzeczenie odnosiło się do kwestii, czy przepisy art. 5 ust. 4 konstytucji i art. 46 ust. 2 ZNA zawierają odesłanie do prawa Unii mającego na celu zapewnienie takiego identycznego traktowania.
- 34 O ile bowiem ów ostatni przepis rozpatrywany w związku z art. 5 ust. 4 konstytucji odsyła w sposób ogólny do ogólnych zasad prawa, aby wypełnić lukę prawną, o tyle z postanowienia odsyłającego nie wynika, że przepisy rozporządzenia nr 1896/2006 stosuje się jako takie na podstawie tych przepisów prawa bułgarskiego w sposób bezpośredni i bezwarunkowy do sytuacji nieobjętej zakresem zastosowania przepisów tego rozporządzenia, o którego wykładnię wniesiono. Wydaje się raczej, że wspomniane przepisy prawa bułgarskiego ograniczają się do upoważnienia sądu rozpatrującego sprawę

do zastosowania ogólnych zasad i przepisów prawa krajowego oraz prawa Unii, aby wypełnić stwierdzoną lukę w drodze orzecznictwa, zgodnie ze swoją własną oceną wniosków wyprowadzonych z owych przepisów i zasad.

- 35 W tych okolicznościach nie można uznać, że przepisy rozporządzenia nr 1896/2006 wskazane w przedstawionych pytaniach stosuje się jako takie w sposób bezpośredni i bezwarunkowy na podstawie prawa krajowego do sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym, która nie jest objęta zakresem zastosowania tego rozporządzenia.
- 36 W konsekwencji należy stwierdzić, że na podstawie art. 53 § 2 regulaminu postępowania Trybunał jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez Okryżen syd – Tyrgowiszte.

W przedmiocie kosztów

- 37 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (piąta izba) postanawia, co następuje:

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania skierowane do niego przez Okryżen syd – Tyrgowiszte (Bułgaria).

Podpisy